

Танқид

Уюм-уюм ахлат ва чиқиндилар тўлганвериб улкан тоғ...

Номин зикр этилган маҳаллалар Собир Раҳимов туманидаги аҳоли зич худудлардан...

Иул ёқалаб Олимпия массиви томон юрар экансиз, дастлабки нохуш манзара навбатдагисини олдида ҳеч нарса эмаслигига амин бўласиз...

Ариқ бўйлаб илгариланган сари бундан-да дилхирра манзаралар сезини қарши олади...

Ошиғига қадар чиққан қум чангида шоша-пиша келаётган отахонни бир лаҳза саволга тутдик...

Отахондан маҳалла раҳбарияти муаммони баргараф этиш учун чорлар-тадбир кўрмаяптими деб сўраганимизда...

Ахлат тепалар оралаб келаётган яна бир йўловчини аста тўхтатдик...

Ахлат тепалар оралаб келаётган яна бир йўловчини аста тўхтатдик. Шу ерлик аҳолига кўп йиллардан бери хизмат қилиб келаётган почтачи опа Гулжан Курбанова...

Афсуски... машина-машина ахлат келтириляётгани ҳақида гапирган почтачи опа ҳақ бўлиб чиқди...

Тракторни суратга тушираётганимизни мизни кўриб, ҳайдовчи йигит: "Суратга оляписизми? Бемалол, олаверинг. Кўплар чиранишидир..."

Лекин ҳеч ким бир иш чиқаролмади, — деди захарханда қулиб. Аҳоли яшаш худудига оз эмас, бир машина ахлат тўкиб, боз устига, келтирган хазонига ўт қўйиб, яна ҳеч нарса бўлмагандай ўз ишини қилиб бораётгандай тўкиш...

довчи йигитни мурасага чақирди мақсадда хозиргина йўловчи отахондан эшитган гапни такрорладик: аслида ахлат шаҳар ташқарисига олиб чиқишлиши керак, шепкилли...

Ахлат тўкиш учун келган юк машиналаридан бири мактаб деворини агардир кетибди. Заиф эшитувчи болалар ўқийдиган мактаб деворини йиқитиб кетган топиб жарамига солган маъқулдир...

Директор ўринбосарининг айтишича, яқинда тозалик ва санитария ҳолатига масъул бўлган идора мактаб маъмуриятини жаримага тортиб кетибди. Таълим маскани худудига санитария талаби ҳақида ахлат уюмлари орасидан ўқийшга қатнаётган болалардан, табиийки, ота-оналар ҳам хотиржам эмаслар.

Директор ўринбосарининг айтишича, яқинда тозалик ва санитария ҳолатига масъул бўлган идора мактаб маъмуриятини жаримага тортиб кетибди. Таълим маскани худудига санитария талаби ҳақида ахлат уюмлари орасидан ўқийшга қатнаётган болалардан, табиийки, ота-оналар ҳам хотиржам эмаслар.

Ҳақиқатан ҳам, ана шу чиқинди "шаҳарча"си ўқувчиларнинг асосий йўли бўлиб қолган. Ахир, мактабга келиш учун бошқа йўл бўлмаса, ўқувчилар нима ҳам қилишсин! Қурилиш материалларидан тортиб машиш чиқиндининг туригача топиш мумкин бўлган масканидан хавоси ҳақида кўп гапириб ортиқча. Гапнинг очиги, салқин ва тоза хонада ўтиравериб чанг-тўзонни ўқувчилар исролатиб ҳам бироз эсон қилган экан. Кузнинг салқин кунларида шунчалик бадбўй хид тарқалаётганини кўриб, шу ердан мунтазам ўқийшга қанталойган болаларнинг сабр-матонатига қўйил қолади киши.

106-заиф эшитувчилар мактаб интернати "шаҳарча"нинг ёнгинасида жойлашган. Бу ерда эшитиш аъзоларида нуқсон бори 360 та ўғил-қиз тахсил олади. Интернати директори Феруза Юлдашева ахлатхонадан келаётган бадбўй хиддан ҳам ёмонроқ пашша балоси ҳақида гапирди. Опанинг айтишларига қараганда, қўшни худудга чиқинди келтирилиши билан саноксиз микроб ташувчи хашаротлар пайдо бўлиб қолади. Яратганининг балоси бўлган бу хашаротлар қандай дахлатчи вирусларни ташиб юриши маълум. Турли оғир касалликлар келтириб чиқариши мумкин бўлган микроблар ноғирон болаларга дахл қилмайдиган деб бирорта мард қамолат бера олармикими?

Дарвоқе, 106-интернат директори яқиндагина рўй берган яна бир нохуш воявани айтиб берди. Хушманзара бўлгани учунгина эмас, биринчи навбатда тиббий хизмат кўрсатишининг яхши йўлга қўйилганлиги билан ҳам қариваларга манзур бўлмоқда. 8-10 йилдан бери мугтасил келаётган мижозлар анчагина. Хар гал уллар бу ердан бир йилга етадиган куч-қувват, гайрат олиб қайтадилар. Яратилган барча шароитлар кишини ҳам дардидан халос бўлишига, ҳам маънавий хордик чиқаришига қўмақ беради. Айнакча, қўли энгил, бир-бириндан хушмуомала шифокорлардан уллар миннатдор. Дам олувчилар учун атрофдаги Чорвоқ, Хумсон, Октош ва Чимён зиёратгоҳларига кизкарлари саёхатлар уштиради, қончерт дастурлари намойиш этилади.

Ахлат тўкиш учун келган юк машиналаридан бири мактаб деворини агардир кетибди. Заиф эшитувчи болалар ўқийдиган мактаб деворини йиқитиб кетган топиб жарамига солган маъқулдир...

320 нафар ноғирон болалар таълим-тарбия олаётган 1-мурувват уйи ҳам экологик зарарли муҳитда жойлашган. Тўғриси, мана шундай нотоза муҳитда (балки ифлос дейиш тўғрироқдир) мурувват уйи фаолият юритаётганига хайрон қолади киши. Мурувват уйи раҳбари Татьяна Саидова нима масалада келганимизни эшитиб дастлаб бироз ҳафсаласи пир бўлгандай бўлди. Муаллима опанинг аҳолини сўхбатдан кейин тушунгандай бўлди...

Давлатимиз раҳбари соғлиқни сақлаш масаласига умумдават аҳамиятига молик масала сифатида катта эътибор бераётганини сир эмас. Биргина "Сихат-саломатлик йили" деб эълон қилинган 2005 йилда мамлакатимиз микросида аҳоли саломатлигини сақлаш борисидда жуда катта ишлар қилинди. Ушлаб янги шифо масканлари бунёд этилди, тиббий хизмат даражасини ошириш мақсадида амалий чора-тадбирлар қўрилди. "Ҳомийлар ва шифокорлар йили" деб белгиланган жорий йилда ҳам аҳоли, хусусан, ёшлар саломатлигини муҳофаза қилиш борисиддаги хайрли тадбирлар изчил давом эттирилмоқда. Юртовқимизнинг: "Фарзандлари соғлом юрт қудратли бўлур" деган сўзлари ҳаммаимизнинг ёдида. Умуман, Президентимиз ҳар бир қишлоқдаги миллият келажакига дахлдор масала сифатида соғлиқни сақлаш борисидда давлат ҳокимияти идораларига зарур қўсиммалар бериши маълум.

Шу ўринда ҳақиқ савол турилади: аҳоли яшаш худудига — шаҳар ичида ахлатхона бўлишига имкон бериб қўйган маҳалла раҳбарияти, санитария-эпидемиология ҳокимлиги, туман ҳокимлиги вакиллари нега Президентимиз томонидан қўйилаётган талабларни бажармапти? Нима учун эртанги кунимиз — келажакимизга дахлдор муаммога етарли эътибор берилмапти?

Сир эмас, охириги йилларда юртимизда Президент бошчилигида шаҳарсозликни ривожлантириш борисидда қувонарли ишлар қилинди — мамлакатимизнинг ўнлаб шаҳар-қишлоқлари, хусусан, пойтахт Тошкентда замонавий кўринишда қайтадан бунёд этилди. Энди холис баҳо беринг, азиз ўқувчи, пойтахт худудига — минглаб инсонлар истикоматгоҳи бўлган масканда охири кўринмас ахлат "шаҳарча"сининг бўлиши ҳукуматимизнинг бунёдкорлик бекорасидати тадбирларига мос келармикими?

Худуддаги бундай катта муаммодан маҳалла раҳбарияти, туман ҳокимлиги беҳабар бўлиши мумкин эмас. Бирок негадир — аризмас масала бўлиб туйилмаптими, маъмур муаммо қўлдан бери очик қолмоқда. Ушбу мақоладан кейин мутасадид идора вакиллари, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш тизими масъуллари муаммони баргараф этиш борисидда зарур чораларни кўрадилар, деган умиддамиз.

С. КАМОЛОВ, "Hurriyat" муҳбири

УНУТИЛГАН ХУДОС

Чиқинди "шаҳарчаси" оралаб мактабга қатнаётган ўқувчилар саломатлиги учун ким жавоб беради?..

Чиқинди "шаҳарчаси" оралаб мактабга қатнаётган ўқувчилар саломатлиги учун ким жавоб беради?..

Ахлат тепалар оралаб келаётган яна бир йўловчини аста тўхтатдик. Шу ерлик аҳолига кўп йиллардан бери хизмат қилиб келаётган почтачи опа Гулжан Курбанова дастлаб журналистлигимизни эшитиб бироз ҳадиксиргандай бўлди. Бирок ўрганилаётган масаладан божабар бўлди-ю, қўзлари чакнаб кетди ва бор дардини тўкиб солди: "Бу маҳалла ахлини қўлдан бери қийнаётган муаммо. Мана шу территория бундан шаҳарнинг ахлатхонасига айланган қолган. Бу ердан кунда-кунора неча маротаба ўтаман. Хар куни машина-машина ахлат келтирилади. Ҳозир ҳам кунига қаммида 10-12 та трактор ё самосвал келаяпти. Ишонмасангиз, ўзингиз бир кузатиб кўринг."

Афсуски... машина-машина ахлат келтириляётгани ҳақида гапирган почтачи опа ҳақ бўлиб чиқди. Хали кун найза бўйи бўлмасдан туриб биринчи трактор қораси кўринди. Ҳайдовчи йигит хар куни қатнайвериби йўлни беш қўлда билиб олган шекилли, келтирган ахлатини тез ва хотиржам майдонга тўкиди ҳамда чиқинди орасидаги хазонларга ўт қўйиб юборди. Ахлатнинг димоғни ёргудай нохуш ҳидига қуруқ барглаларнинг ақчимтир иси қўшилди.

Тракторни суратга тушираётганимизни мизни кўриб, ҳайдовчи йигит: "Суратга оляписизми? Бемалол, олаверинг. Кўплар чиранишидир..."

Лекин ҳеч ким бир иш чиқаролмади, — деди захарханда қулиб. Аҳоли яшаш худудига оз эмас, бир машина ахлат тўкиб, боз устига, келтирган хазонига ўт қўйиб, яна ҳеч нарса бўлмагандай ўз ишини қилиб бораётгандай тўкиш...

Ёднома

ЭРГАШ ЖУМАНБУЛБУЛ УЎЛИ ҚАНДАЙ ВАФОТ ЭТГАН?

ёхуд халқ бахшисининг сўнги кунлари ҳақида янги хотиралар

Утган XX асрда ҳам бири-биридан улкан салоҳиятли халқ оқинлари ижод майдонига пайдо бўлиб, улардан бизга катта мерос қолдирдилар. Қўрғон фольклор мактабининг забардаст, алп вакили Эргаш Жуманбулбул ўғли шундай оқинларимиздан биридир. Эргаш шoir замонамизнинг буюк дostonчиси, мохир санъаткори, халқ орасида «Булбул» номи билан машҳур бадихағу ижодкор эди. Бу улғу халқ шоиридан бизга тўққизта анъанавий, иккита замонавий дoston, бир дostonнинг мазмуни, жуда кўп термалар, икки фотосурат, халқ бахшлари ва дostonчилик санъати ҳақида айтган аҳойиб фикрлари ёдгорлик бўлиб қолди. Эргаш отанинг ўзи тўғрисида айтиб қолдирган мана бу байтларда асло лоф, мулобаға йўқ, балки аини ҳақиқатдир:

Мен чечанман, ўзим сўзинг устаси, Мендан қолган катта шoir нуҳсаси. Етти пуштим бари шoirга катта, Уларнинг сўзинг йўқдир қисқаси...

Шoirнинг айтганича бор. Қўрғон дostonчилик мактаби уч асрдан кўпроқ вақт мобайнида суяқ суриб келаяпти. Ёдгор бахши, Жуманбулбул, Тилло кампир, Султон момоларнинг авлодлари ҳозир ҳам оқинликни давом эттириб келаяптилар. Томирда бахши боболари қони жўш уриб, шеърлар ёзаётган Комил Синдоров айтганидек, Қўрғон заминиди «Хатто қизгалдоқнинг бийрон тили бор, Қўрғоннинг бир эмас, кўп бўлули бор». Уларнинг орасида, айнакча, Эргаш Жуманбулбул, Пулжан шoir, Раҳматулло Юсуф ўғли алоҳида ажралиб туради. Уларнинг дўмбираларидан таралган тароналар элимиз маънавиятини обод қилиб келмоқда. Эргаш ота XVII асрда ўтган Ёдгор бахши сулоласининг XX асрдаги зурёди...

Менинг отам Синдор — Қувондиқ бахшисининг ўғли бўлган. У киши ўз давридаги бахшлар, халқ шоирлари ҳақида қилгани қимматли хотираларни сузлаб берган. Шулардан бир-иккитасини айтиб берай. Маълумки, Эргаш Жуманбулбул ўғли 1936 йилнинг охиридаги Тошкентга келган. Халқ шоирлари билан бу ерда катта ўрашувлар уюштирилган. Биринчи шундай анжуманда атоқли фольклоршунос олим Ходи Зариф уларнинг битта-битта таништириши керак эди. Бошлаб Пулжан шoirидан: «Кимсиз, қарданас?» деб сўраган. «Мен Хатирчидан» деган бахши. Кейин булуғурлик Фозил Ўйлош ўғли, китоблик Абдулла шoirлар ўзини таништиришган. Навбат Эргаш бобога келганда, у дўмбирани қўлга олиб, қуйлай бошлаган:

Раёним Нурота тоғлар ораси, Отим Эргаш Жуманбулбул боласи. Қаридимми десам қўлғим қоласи, Тобора ошадди ёшдан ҳаваси...

Зални олқийлар, гўлдирсо қарсақлар тутиб кетган. Эргаш ота ана шундай чечан, бадихағу бахши эди.

Эргаш бобо 1937 йилнинг апрелига Тошкентда яшаган. Ходи Зариф ундан «Дали», «Хўш келди», «Равшан», «Кундуз билан Юлдуз» дostonларини ёзиб олган.

Ходи Зариф Эргаш Жуманбулбул ўғлини Тошкент шаҳри бўйлаб олиб юриб, саёхат қилдирган. Унинг «Тошкент таъриф» деган машҳур термаи ана шу саёхат таассуротлари асосида яратилган. Бугун, мустакиллик даврида Тошкент деярли қайтадан қурилиб, дунёнинг энг гузал шаҳарларидан бирига айланмоқда. У хар куни бир чирой очаяпти. Эргаш бобонинг:

Тошкент ободими ҳақидан ошган, Ўзбекистон Марказига ярашган. Қўрмағиллар кўрса, ақли шонанг, Хўш кийдириб, обод бўлган келим

деган аҳойиб сатрлари худди бугунги Тошкент ҳақида айтилгандай садо бериб турибди.

Эргаш Жуманбулбул ўғлининг Абдуҳалил деган устаси бўлган. Афсуски, у ўсимирлик ёшда оламдан ўтган. Отанининг айтишича, у болалигидаёқ дўмбирани сайратиб чалган, ниҳоятда баланд хушовоз соҳиб бўлган экан. Бунинг устига, унинг ўткир хотираси ҳаммаи ҳайратда қолдирган. Катталардан бутун-бутун дostonларни бир эшитишдаёқ ёд олиб, давраларда эмин-эркин қуйлаган. Эргаш ота «Кўнларим» дostonига эслаб айтганидай, у дўмбирани дostonларни қуйлаганда тингловчиларни оғзия қаратиб қўйган. Абдуҳалил 19 ашда, тун алламахалда, катта бир даврада «Якка Аҳмад» дostonини қуйлаётиб, худдан кетган. Абдуҳалил апрель-май ойларига куз очмай ётми ойда вафот этган. Эргаш Жуманбулбул ўғли шундан кейин дostonда нодир қобилиятни уқасининг ҳайбдан ёш кетганлигини қўши дарду нолалар билан байтларга солади.

Отам — Синдор Қувондиқ ўғли Эргаш ота ҳаётининг сўнги кунларига таалуқли яна айрим воқеаларни айтиб берган эди. Эргаш Жуманбулбулнинг 1937 йилнинг апрелида Тошкентдан қишлоғига кузатиб кўта туриб, Ходи Зариф унинг қўлига 100 варақдан иборат йирик бир дафтари берган ва поезда чикариб қўйган. Эргаш ота ўз ватани — Қўрғон қишлоғига келиб, шу дафтarga дostonлар ва тўқиган термаларини ёза бошлаган. Қисқа муддатда дафтари тўлдирган. Кейин, 1937 йилнинг май ойи бошларида Тошкентга бориб, Ходи Зарифга шу дафтари топишарини деб йўлга отлаган. Қўрғон қишлоғида даниб, йўл-йўлакка ойналариникига бир-бир кирган. Жизмон қишлоғида бўлган, кейин Пайшамми қишлоғига ўтган. Пайшамми қишлоғидаги биродарининг ўғли Пулжан шoir, Исломо шoirи ҳам унинг ақли эгган. Қишлоқ аҳолиси ўртасида у шoir дoston ва термалар айтишган. Кейин уллар Эргаш отани Каттақўрғонга кузатиб қўйишган. Май ойининг илғ ёмғирли кунларида чопони ёмғирда ивиб Каттақўрғон вокзалига етиб келган. Аммо пули етишмаганми, провондик уни вагондан тушириб қолдирган. Оқин шу ерда қаттиқ шамоллаб касал бўлиб қолган. Дафтар вокзалда йўқолган. Таниган биланганлар уни Қўрғонга кузатиб қўйишган. Аммо Эргаш ота йўлда ҳолсизланиб, Синдор амакисининг уйига бир амаллаб етиб олган. 5-6 май кунлари Синдор амаки, унинг сўровига биноан эшакка миндириб, Қўштамғали қишлоғидаги қувей Турдимникига олиб борган. Оқин шу қишлоқда бир ҳафта оғир ётиб, 1937 йилнинг 11 май куни кечаси вафот этган... Шу қишлоқ қабристонига дафн этилган.

Мен, аслида, мактабларда бошланғич синф ўқитувчиси бўлиб ишлаганман. Лекин Эргаш Жуманбулбул бобонинг ижодига болалиқдан маҳлиб бўлиб келдим. Буюк оқинга шу туғнамас меҳр-эътиқодим тўғрайли 70-йилларда бир хайри ишга қўл урдим. Қўшработ, Хатирчи, Пайариқ, Иштихон туманларида бўлиб, Қўрғон, Қўштамғали, Қоракисса, Тепалик, Жўш, Оқмачит қишлоқларини битта-битта кезиб, Қўрғон дostonчилари яшаб ўтган давралардан ёдгор бўлиб қолган осори атиқаларини — кийим-кечак, дўмбира, қўлэмалар, тангалар, шунингдек, плакатлар, суратларни тўпладим. Уларнинг орасида Эргаш отага таалуқли бўмлар — шoirнинг дўмбираси, қаламдони, Буюро мадрасаларида ўқиган даврдига сандиқчакиси, чопони, қўрпа-ёстиқлари, қийган қалшичи, ўзи ясаган сандал, ов милтиги, қўл тегирмони (арғичоғи) ҳам бор эди. Шундай қилиб, уйимнинг битта хонасини Эргаш Жуманбулбул ўғли уй-музейи сифатида безатдим.

Ниҳоят, 1978 йилда Эргаш бобонинг 110 йиллиги нишонланадиган бўлди. Шу муносабат билан Қўрғонда уй-музей учун жой ажратилди. Катта музей бизнеси қурилди. Бистомини у ерга қўйирдим. Атрофида турли мевали дарахтлар олиб келиб, боғ қўқартирдим. Шoirнинг Қўштамғали қишлоғидаги ҳоки қуриб келтирилди. Богда шoirнинг ҳайкали қад ростлади. Кўп йиллар шу музейда ишладим. Яна қанча қўшиқча осори-атиқаларни тўпладим. Уларнинг сони 3 мингдан ошиб кетди. Музей-йирик тарихий ҳазинага айланди. Ҳозирги кунда ёшим 70 дан ошганини сабабли, музейни ва унинг атрофида боз назоратини келишим Саодат Синдоровога ишониб топширдим. Музейга келувчилар ил Сайнон қуймоқда.

2008 йилда Эргаш Жуманбулбул таваллуд тоғанига 140 йил тўлади. Шoir асарлари ватанимиз, халқимиз ардоғида. Унинг беш китобдан иборат «Булбул тароналари» асарлар маъмуаси нашр этилди. Буюк халқ шоирининг номи ва ундан қолган бадиий дурдоналар бундан кейин ҳам миллатимизнинг маънавий ривожига хизмат қилаларди. Элимизда Булбул тароналарига мафтункорлик ҳеч қачон сўмайди.

Дилафрўз ТўРАҚУЛОВА

Ойдин СИНДОР ўғли

Йил

«ТОВОҚСОЙ»ДА БЎЛГАНМИСИЗ?

Тирик мавжудотни оғушига олган борлик мафтункор ва сирли. Унинг ажиб синаотлари эса хушманзара табиат қўйнида жойлашган парвиқор тоғлар, юксак чўққилару сервус ва азим дарёларида муқассам.

Бўстонлик тумани маркази Фазалкентда, аниқроғи — Чирчик дарёси соҳилида бунёд этилган «Товоқсой» республика сихатгоҳи нафақат уруш қатнашчилари, меҳнат фахрийлари ва ноғиронларининг ҳам саломатлик марказига айланган.

Сихатгоҳ 340 ўринли бўлиб, бу ерда хар йили 6-7 миң одам асаб касалликлари, нафас тизими касалликлари бўйича даво-ланилади.

— Шифо масканида 15 нафар шифокор ва 38 нафар ҳамшира фаолият юритади. Ҳозир сихатго-

ҳимизда 26 хил касалликни даволаш ишлари кенг йўлга қўйилган, — дейди директор Ҳикматулла Султонов. — Меҳнат ва аҳолини ижтимоий муҳофаза қилиш вазириликнинг 2006 йил 30 августдаги буйруғига асосан, сихатгоҳнинг масъул ходимлари, даволаш ишлари бўйича ўринбосарлар, катта ҳамшира ва хар бир бўлим шифокорлари Ўзбекистон Касаба уюмлари федерациясига қарашли «Чинобод» ва «Оқтош» сихатгоҳларида амалиёт ўтаб қайтишди. У ерда тиббий фаолиятни такомиллаштириш ва ходимларнинг хизмат маданиятини яхшилаш бўйича муқаммал тажриба алмашилди.

Сихатгоҳ кейинги икки йил давомида янги ЭКГ «тобус-кварц» магнит ва

лазер аппаратлари ҳамда бошқа кўплаб замонавий тиббий асбоб-ускуналар билан тўлиқ таъминланди. Ҳомийлар ва шифокорлар йилида даволаш ва ташхис қўйиш ишларини янада жадаллаштириш мақсадида 3 та янги тиббий аппарат келтирилди, 10 га яқин ходимлар малакаси-

ни ошириб келди. Бу шифо даргоҳига келган беморлар қисқа вақт ичида дардларидан фориқ бўлиб кетишмоқда. 2005 йилда 3566 киши сихатгоҳга келган бўлса, хозиргача уларнинг сони 7 миң нафарга яқинлашиб қолди.

Сихатгоҳ фақат сўлим ва

хушманзара бўлгани учунгина эмас, биринчи навбатда тиббий хизмат кўрсатишининг яхши йўлга қўйилганлиги билан ҳам қариваларга манзур бўлмоқда.

8-10 йилдан бери мугтасил келаётган мижозлар анчагина. Хар гал уллар бу ердан бир йилга етадиган куч-қувват, гайрат олиб қайтадилар. Яратилган барча шароитлар кишини ҳам дардидан халос бўлишига, ҳам маънавий хордик чиқаришига қўмақ беради. Айнакча, қўли энгил, бир-бириндан хушмуомала шифокорлардан уллар миннатдор. Дам олувчилар учун атрофдаги Чорвоқ, Хумсон, Октош ва Чимён зиёратгоҳларига кизкарлари саёхатлар уштиради, қончерт дастурлари намойиш этилади.

Дилафрўз ТўРАҚУЛОВА

